

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quod sit officium Iudicis ad quem, & quomodo procedere possit ac
debeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

certum tempus præfixum ab Episcopo, ad Curiam Romanam appellationis prosequendæ causâ accedit, uti habetur in c. Pervenit. 28. h.t. ita ut Episcopus præbendâ eum privare possit, nisi alterutrum fecerit, si nullam justam causam habeat, eum de futili tantum appellatione in tali causa sit præsumptio.

§. II.

Quod sit officium Iudicis ad quem, & quomodo procedere possit ac debet?

Judex, ad quem appellatum fuit, debet appellationem ad se delatam admittere, de ejus justitia cognoscere, & si videtur, illam legitimè interpositam, debet pronuntiare, appellationem esse justam, sive malè judicatum, bene appellatum esse. Si verò viderit, illam esse illegitimè factam, debet illam pronuntiare injustam, sive bene judicatum, malè appellatum esse. Et quamvis per se vel per alium non suspectum de causa & justitia appellationis cognoscere possit, non potest tamen causam appellationis examinandum ad Judicem, à quo est appellatum, remittere (nisi pars, quæ appellavit, consenserit. c. Accepta. 35. h.t. quia præsumptio est, & periculum, ne iterum gravet) etiam casu quo iudex, à quo fuit appellatum, in locum Iudicis, ad quem fuit appellatum, modò autem defuncti aut depositi successit, (ob rationem etiam in hoc casu urgentem) sed debet in tali casu appellatione examinanda alteri personæ non suspectæ delegati, quæ vel remittet appellantem ad iudicem à quo, si adverrat malè appellatum, & in expensas temerarium hanc appellantem condemnabit (nisi iu-

dex à quo appellationi detulerit: Cis appellationibus s. h.t. in 6.) vel si bene appellatum adverrat, priorem sententiam à iudice à quo malè latam cassabit, in pro parte reformatib., & sic de causa principali pronuntiabit, modò de minoritis causis per probationes compremit ei constet, etiam si in hac secunda appellationis instantia lis coram iudice appellationis contestata non fuerit, vel per conventionem in hac secunda instantia fuerit contumaciter absens. c. Per manus, h.c. cum litis contestatio in prima instantia facta nec per appellationem tollatur, in extenderet etiam se possit ad causam appellationis. Vide plura de his apud Doctor. Method.

§. III.

Cui incumbat, seu imponi debet Indice onus probandi in causa applicationis?

A d initium processus appellationis appellatus coram iudice ad ipsam probare debet tria; appellasse se iudicem & quidem legitimo tempore à sententiâ vel gravamine illato; & Secundò appellebasse se ex causa rationabili, tali sententiâ quæ si probata fuerit, justa declarare appellationem; & Tertiò denique debet appellans producere appellationem, ipsam sententiam v.g. à qua appellatur. Procurator autem, si per hunc appellationem prosequatur appellans, debet insuper probare mandatum, & credere rato. His probatis procedi v.g. curiarius, & qualibet pars excipiens causam exceptionem probare debet, ac minoritatem causæ principalis, qui eadem probata debuit in prima instantia directe iudicari.